

даци които помагаша за да изхвърлят дървото и които ся спуснаха връзъ нѣмъ, като двѣ мраснотки кокошки, и съ отворены очи къмъ отецъ-атъ ми, ся виждаха, да искать заповѣды му. Натварете ѣж съ двѣтъ вериги които носеше Марія, хвърлете ѣж въ сжщатъ гѣминцъ, гдѣто тегли Марія. Всичко, що то е събрала пари и дрехи ще ѣ взематъ, за да послужатъ единъ день за умидостивяне отъ оная, отъ която го взе, съ единъ толкова беззаконенъ начинъ. Тія сж върдачители, що изведоха изъ жилището ни Марія, тѣ сжщити ще изведатъ и Ерриета, както е сега, извжнъ странити ни, въ мѣстото гдѣто заведоха и Марія. »

» Тия думи смжтиха всичкити предетоящи, и никогн не сжмъ видѣла отецъ-атъ си толкова разгнѣвенъ, нето сжмъ го чула да ся изрази съ такава живость. За доста время всичко бѣ обла- дано отъ дълбоко мълчаніе, до гдѣ предстоящитѣ ся отправиха къмъ Ерриета тай: » ты сама си причина на тая си честь » единѣятъ отъ вардачи ти, като ѣж улови подъ мишинца, каза ѣ: » Оная който копае трапъ други му, самъ пада въ него » На до гдѣ помага лжката, извыка другѣятъ, като ѣж улови отъ другата страна, скроевата клевета трае день до пладня. Поварката повтори » Завистьта която почувствува Ерриета, когато ѣж даде дрехата на Марія, бѣше толкова колкото бѣше вредна, за да му докара времето, и ѣж укори. »